

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy.pdf\Kulhanek_Jiri-Glock_Terminatorson.pdb

PDB Name: Kulhanek Glock Terminátorson

Creator ID: REAd

PDB Type: TEXt

Version: 0

Unique ID Seed: 0

Creation Date: 9.11.2008

Modification Date: 9.11.2008

Last Backup Date: 1.1.1970

Modification Number: 0

Glock Terminátorson, rytíř bez Bázně a Hanny

Mohutná postava si naposledy protáhla svaly, vytasila meč a rozkročila se. Díky bojové zbroji z magického kovu titanitu, vyztuženého mnoha pláty keramixu, vybavené všemi možnými magickými amulety a kouzly a vůbec vypadající velice hrozně, vypadal rytíř Glock velice podobně jako dávní mýtičtí démoni, které označovaly rodinné legendy rodu Terminátorsonů jako prapočátek rodu. Podle jedné verze byl zakladatel dávného rodu synem vzniklým ze spojení jednoho z démonů s lidskou dívkou, druhá tvrdila, že zakladatel rodu vyhubil poslední známé doupě terminátorů a aby upozornil okolí na své hrdinské činy, začal si říkat Terminátor Terminátorů a svého prvního syna pokřtil jménem Terminátorson a tato tradice vydržela až do dnešních dnů. (Pravděpodobně nejpravdivější verze je ta, kterou si mezi sebou šeptá služebnictvo na hradě Fort Skynet, rodovém sídle Terminátorsonů. Podle ní se zakladatel rodu jmenoval Kecal Záprtk a přijel do země odněkud zdaleka, na útěku před věřiteli. Když podvodem vyhrál v kartách rytířskou zbroj, meč a tři služebníky, rozhodl se přijmout nějaké drsnější jméno, hodné rytíře.)

Glock protočil rodinný meč jménem Anakin nad hlavou a vykřikl svou výzvu: "Hej draku, bestie obludná! Já, udatný rytíř Glock Terminátorson, na boj na život a na smrt tebe vyzývám, stvůro pekelná!"

Rytíř chvíli postával před čtyřhranným vchodem do drakovy podzemní nory a trochu nervózně točil mečem. Po chvíli svou výzvu zopakoval.

Z nory se ozvalo dlouhé zatroubení a pak hlasitá odpověď lidožravé stvůry:

"Jdi-do-prdele-debile."

Rytíře odpověď poněkud zmátla, až se na chvíli zarazil a přestal točit výhrůžně mečem. Pak se rozhodl

zachovat dekorum, především kvůli nedaleké skupině složené z jeho doprovodu, starších nedaleké vesnice a různým místním čumilům. Zvolal znovu: "Mluv pořádně, stvůro pekelná, rozuměti ti nelze! Přijímáš mou výzvu?"

Z otvoru se ozvalo zasyčení, jako když odchází pára z pod poklice, následované skřípavým hlasem: "Co z mé odpovědi nebylo pochopeno? To, že pro tebe bylo použito oslovení debil, nebo to, že máš jít, nebo ti není známe přesné umístění své vlastní prdele, idiote? Táhní, hňupe, už vás mám plný drtič, nezletilých chuligánů! Podám další stížnost!"

Glock byl vděčný za svou přilbu, důkladně zakrývající obličej. Výraz, který se mu na něm zrovna objevil, rozhodně nebyl hodný šlechtice a rytíře.

Obloustlý starosta vesnice Laminovaný Toaletín si otřel čelo a prohodil k nedaleko postávajícímu sluhovi lorda Glocka: "Jak sem říkal jeho lordstvu, že ten divnej drak blekotá nějak tak jako divně, no. Šak slyšej sami." Sluha důkladně pokýval hlavou na znamení, že slyší. Až mu přitom od úst odkápl dlouhý pramínek slin, před chvílí ještě úhledně visící u koutku úst. Otřel si ho do rukávu a aby dal najevo i své vlastní podivení, vypravil ze sebe: "Eee. E!"

"Tak tak," potvrdil starosta a koutkem oka zašilhal na zbytek rytířovy družiny - uhrovitého mladíka v bílém plášti dvorního kouzelníka a s podivnými kovovými obručemi na obličejích, hned před očima, starého vyschlého písaře divoce čmárajícího po kusu pergamenu a mohutného rytířského oře Olifanta, který zdvořile předstíral nezájem o celou mimořádně trapnou scénu.

Glock se vzpamatoval a po chvíli přemýšlení rozmrzele došel k názoru, že nezbyvá než za potvorou vtrhnout do jejího doupěte. S bojovým pokřikem "Nechť je síla se mnou!" se vydal do jámy lvové, tedy drakové. Urážka, které se drak dopustil, se dala smýt jedině krví, i tou hnědou kluzkou, kterou měla ve svých žilách většina nestvůr.

Glockův útok vyburcoval několik členů z řad obecnstva k nadšenému povzbuzování:

"Vaši smrt důkladně zdokumentuji, můj pane!"

"Atjepri exterminaci monstra faktorpravdepodobnosti prevazne navasistrane, vasselordstvo!"

"Rozbijou mu hubu, pane Rytíř!"

"E! EE!"

"Hurá!"

"Vražda smrt zabítí!"

Obecnstvo pak hbitě zmlklo a napínalo oči i uši, aby vidělo a slyšelo, co se zajímavého bude dít. Ti s nejlepšíma ušima mohli dokonce slyšet řinčení titanitové zbroje. Naštěstí nikdo neměl tak dobrý sluch, aby postřehl, co si vzteklý Glock brble pod přiblblou přilbou, jejíž rohy neustále s cinkavými zvuky narážely do stropu.

Nastala dramatická chvíle ticha, přerušená až zařváním páně Glocka: "A mám tě!"

"Fakt?" prolnul se drakův komentář s druhým zařváním rytíře Glocka, rytíře bez Bázně a Hanny.

A pak vyletěl Glock z otvoru do jeskyně jako zátka z láhve šampiónského vína. K jeho cti nutno podotknout, že přes drtivý úder, který ho odhodil na dvacet metrů daleko, a i přes následný náraz a množství kotrmelců nepustil své rodinné dědictví, temný meč Anakin. K jeho hanbě nutno dodat, že při posledním kotrmelci rytíř narazil do balvanu a zarazil Anakin zčásti do kamene. Nebýt toho, že do balvanu narazil i hlavou, čímž náraz zpomalil, pravděpodobně by meč skončil v kameni úplně celý a jeho vyproštění by bylo velmi komplikované, neboť králové se v okolí nevyskytovali. Přesto bude lepší vyjádření meče Anakin k celé události neuvádět.

Z jeskyně se ozvalo ještě jedno zasyčení páry. Dračí povzdych byl dokončen tichým, leč jasně srozumitelným slovem, dobře známým lidu obecnému, služebnému i šlechtickému a to "Blbec..."

Zamračený a nabručený Glock seděl v rohu hostince a věnoval se svému meči. Někdy si přál, aby nezdědil zrovna Anakina, ale měl obyčejný magický meč. Anakin měl četné výhody, ale také několik

nevýhod: jakmile někoho přijal jako svého majitele, nenechal na sebe sáhnout nikoho jiného a tak musel jeho hrdý majitel nechat hrdost spát a postarat se o svou zbraň sám, místo aby to přenechal někomu ze služebnictva. A navíc byl Anakin velice náladový a pokud se urazil, bylo ho nutné udobřovat a přemlouvat. Podle vyprávění otce mohlo dojít i k horšímu případu, kdy meč propadl depresím, fňukání a sebezničujícím sklonům.

Když dal konečně Anakin sarkastickou poznámkou a hlasitým zívnutím najevo, že už Glockovi případ s balvanem odpustil, vložil ho Glock do pochvy a začal se věnovat jídlu. Hbitě zhltnul celou porci a upřeným pohledem do očí svého sluhy dal najevo, že má ještě hlad. Sluha s hýkáním odběhl ke krčmáři. Dříve než jídlo však dorazil čaroděj Hexadec s písařem Kseroksevem.

"Vaše Lordstvo," uklonil se písař.

"Přisednětež," zavrčel Glock. "Co zbroj má?"

Hexadec se znovu uklonil a zadrmolil: "Solarniclanky doenergizovány azzitrabudou, mujpane.

Pancirsamotny poruchovost nulovounynima."

"Rozumím ti správně, že zbroj jest v pořádku, ale zbroj ráno sluncem dokrmiti musíme?"

"Vasvyrok jepravdivy."

Glock se zhluboka napil piva. Kdyby jenom ti zatracení kouzelníci mluvili pořádně, napadlo ho. Otřel si pěnou z bradky a obrátil se k písaři.

"Vykoumals něčeho o té stvůře pekelné?"

"Ne, můj pane, s výjimkou toho, co už nám ti vesničané pověděli. Každé ráno prý vyrazí na jejich pole, zničí celou oblast a zabije či vyžene každého, kdo se tam objeví. Krátce po poledni se vrátí do své nory, pane. Je to rozhodně stvůra velké síly, vaše smrt bude jistě velmi slavná, už se těším, až budu skládat vaši pohřební baladu," dodal stařík nadšeně.

"Mlčet!" zavrčel Glock. Ačkoli bylo písařovým tradičním úkolem zaznamenávat slavné skutky svého pána a zakončit je popisem jeho slavné smrti, Kserksevovo nadšení pro tu poslední část ho někdy docela znervózňovalo.

Hýkající sluha (Glock se nikdy neobtěžoval zjišťováním, jak se vlastně jmenuje) se vrátil a s ním servírka s několika tácy jídla, mladá žena kyprých tvarů a podle pohledu, který vrhla na urostlého rytíře, také velmi nemravných myšlenek. Glockovi zacukaly rty, ale než stačil vyloudit svůdnou a především svolnou grimasu, padl mu pohled na jílec jeho dýky, se kterou bezmyšlenkovitě píchal do prázdného talíře před sebou. Jílec byl podle legendy z rohu jednorozce a měl svého majitele varovat před jedy a nemocemi. Jakmile se servírka přiblížila na dosah magického zařízení, objevil se na jílcí téměř nezřetelný runový nápis "Veneri". Glock zaťal znechuceně zuby a servírčin pohled ignoroval. Den blbec, pomyslel si. Pak si vzpomněl, jaké slovo na rozloučenou použil drak a vztekle zarazil dýku do stolu.

Servírka vyděšeně zalapala po dechu. Chvilí stála strnule, pak spěšně položila na stůl talíře a uprchla. Glock se zmocnil talíře s pečením, zřejmě mladým prasopsem, a hladově se zakousl do masa. Pokynul svému služebnictvu, ať si také poslouží.

"Jak dlouho tomu je, co zde tu příšeru mají?" zeptal se s plnou pusou.

"Huhohéháha," odpověděl moudře Kseroksev.

"Cože?"

Kseroksev polknul, rozkašlal se a po přátelském poplácání po zádech mocnou Glockovou tlapou ze sebe vypravil: "Prý od nedávna, nikdo neví, jak k tomu došlo. Prostě se jednoho dne objevil, vykácel nově postavený sad, přivodil infarkt jednomu místnímu stařešinovi, rozdupal pole i s kovářovou dcerou a hrobníkovým synem, vyhrabal několik podivných kanálů a zalezl zpátky do nory. Vesničané zavolali mastičkáře pro dědka, seškrábali zbytky mládeže, roztrhli od sebe kováře a hrobníka a pak začali sbírat jablka a zasypávat ty díry. Jenomže druhý den se drak vrátil..."

"Rozdupal kováře s hrobníkovou manželkou..." zavrčel sarkasticky Glock.

"Jak to víte, Vaše Milosti?" vydechl překvapeně Kserksev.

Glock mávnul rukou. "Legraci si z tebe dělám, starý brachu." Povzdechnul si. "Takže shrňme si to. Drak považuje část okolí za území své a představuje si ho a udržuje podle sebe, vždy od svítání do doby krátce po poledni. Správně?"

"Správně, Vaše Milosti."

"Ta potvora ohyzdná je příliš silná, bych ji mohl pokonat v doupěti jejím. Vstaneme tedy za svítání, na draka si u jeho místa počkáme a skončujeme to s ním."

"Jak vůbec to stvoření vypadá, můj pane? Abych ho mohl popsat do zápisu vašich dobrodružství a hrdinských skutků."

"Nevím," zavrčel tiše Glock. "Stín jsem zahlédl i vykřikl jsem. Pak mě stín udeřil a dál již příběh znáte. Dojezme a odebermež se na lože. Vstaneme za svítání, než k poli dojdeme, zbroj má bude sluncem nasycená."

Ráno krátce po svítání vykopal Glock svou skupinku z hostince. Doznal, že bude lepší opatřit si domorodého průvodce a tak probudil starostu, osobu k tomu zjevně nejpovolanější. Starosta měl spaní zjevně velice tvrdé, protože ho probíral až zvuk vydávaný nebohými dřevěnými dveřmi, do kterých se opřel několikacentový Terminátorson ve své zbroji. Řečený rytíř těžkooděncem byl ve velmi špatné náladě, trpěl kocovinou a malomyslností a když na jeho bušení nikdo neodpovídal, praštil do dveří hlavou. Dveře podle přísloví moudřejší ustoupí nechaly rytíře prostoupit dovnitř.

Glock si zamračeně prohlížel místnost, ve které se ocitnul. Starosta měl zjevně snahu vypadat přiměřeně svému stavu a nacpal vstupní halu všelijakými dekorativními předměty, takže to tam vypadalo jako v nějakém velmi chudém městském muzeu či honosném vetešnictví. O chvíli později se potvrdilo další lidové přísloví, jaký pán, takový krám, protože mezi vetešnickou nádheru vrazil pupkatý pán domu oblečený do něčeho nepopsatelného, co jemu sloužilo zjevně za noční košili. Před tím to byl zjevně neslušný sváděcí obleček z barevného hedvábí na míru ušitý skalní obřici.

"To je dost, žeš již prozřel a vstal bys přivítal hosty," uvítal vyděšeného starostu Glock. "Mou mysl plní obava, že tě jednou lupiči vykradou, odnesou si do svého doupěte i postel pod zadnicí tvou, pokud jest tvůj spánek vždy tak tvrdý."

Starosta něco vyděšeně zablekotal.

"Nemami slov. Hodlám vyřídit tu stvůru, kvůli které jsi mě včera vyrušil z oslav u knížete Robona. Nevím však, které přesné místo drak zabral za své a páchá tam vaši vesnici škody, proto mě tam zaveď."

Odpovědí bylo vytrřestění očí a vrtění hlavou. Glock se zle pousmál, škoda, že to pod helmou nebylo vidět.

"Vaše lordstvo, mocný rytíři bez bázně a hany, já..."

"Drž hubu!" zařval Glock. "Neopovažuj se mě tak ještě někdy oslovit! Ted' se oblíkní a ved' mě, tlusťochu!" Starostovi šokovanému náhlým rytířovým výbuchem nezbylo než uklonit se a zašeptat slova souhlasu. Rytíř se naštěstí hned zase uklidnil.

"Jsemť rád, že na věc nahlížíš stejně. Oblékní si tedy oděv vhodnější a ved' mne." Po krátkém zamyšlení dodal: "A myslím, že bys zřejmě měl investovat část svého velkého majetku a zakoupil svému domu dveře. Vždyť tato prázdnota v dveřních rámech, toť jasná výzva pro zloděje a jiné zlosyny!"

"Lorde, ehm, byla... ta epizoda se starostovými dveřmi nutná?" odvážil se venku zeptat již bdělý Kseroksev.

"Nebyla," zavrčel Glock. "Trochu jsem se unáhlil, nenapadlo mě, že ty blbé dveře nevydrží," dodal na vysvětlenou unaveně, dokonce se ani nesnažil o slovosled a slovník hodný šlechtice. "A ted' drž hubu, Kserokseve, a dej mi pokoj. Mám dneska tak blbou náladu, že na draka jenom vztekle zařvu a bude hotovo. A to, jak mě ten pitomec oslovil, mě rozhodilo ještě více." Proč se jenom sakra musí používat pro rytíře zrovna tohle negativní přirovnání, zavrčel si v duchu po tisíci Glock. Proč bez bázně a hany? Vždyť s odvahou a ctí by znělo lépe. A já bych nezuřil pokaždé, když ta slova někdo v mé blízkosti vysloví...

Tučný starosta klopýtající před kopyty rytířovy družiny je za chvíli dovedl na okraj pobořeného sadu a zadýchaně ze sebe vydal: "Tady, Vašše Mmilosti. Každou chvíli, uf uf, tady někde... uf ta sviňa vystrčí rypák... Uf."

Glock ze sedla svého oře sledoval hladce udusanou krajinu s pravidelně vykopanými hlubokými příkopy. Otočil se k dřímajícímu Hexadecovi a zavrčením ho probudil.

"Čaroději..."

"Ehm, e... Mujpane?"

"Proč to děláš? Mám na mysli, za jakým účelem kope si ta stvůra příkopy tak pravidelné a půdu udusává a zarovnává?"

"Hnízdniinstinkt zcela urovně, pane. Mnoho zvířat takto buduje doupata svoje, třeba bobři."

"Drak není bobrem!" utrl se na něj Glock. "Drak je stvůra nečistá původu magického, sám bys to měl vědět! A navíc... vždyť hnízdo jedno už má, nedaleko tam nahore ve skalách."

"Může je z samičích sobjelaka, pane."

Glock se při představě páření dvou mnohatunových monster s kovovou kůží otrásl. Ten randál by byl slyšet až na konec světa.

Přemítání o drakových pohnutkách přerušil příchod druhého hlavního hrdiny na scénu s mohutným duněním a vriskavý útěk starosty. Glock pobídl svého koně kupředu a překročil jasně rozpoznatelnou hranici drakova území. Drak samotný se rychle blížil a tak bylo konečně možné si ho pořádně prohlédnout. Měl šest mohutných nohou, dvě mohutné tlapy zakončené obrovskými pařáty, jednu podobnou větší místo ocasu a malinkou hlavu. Když se přiblížil dost blízko, aby byli rozpoznatelné detaily, uvědomil si Glock, že je drak zjevně hodně starý a už pěkně omlácený životem. Pláty kovové kůže byly na některých místech promáčknuté či úplně servané, drak měl barvu spíše zašlé rzi než blyštivé černi. Prostřední z levých noh došlapávala trochu podivně, pokrouceně. Glock zkušeným pohledem odhadnul, že je zmrzačená dost na to, aby se mohl spolehnout, že drakova levá strana bude stranou slabší. Což bylo velmi příjemné zjištění, protože i přes zjevně zašlý drakov stav byly výsledky pozorování spíše negativní. Oproti jiným monstrům, se kterými už Glock dříve bojoval, byl tenhle téměř dvakrát větší, navíc mluvil, takže se od něj dala očekávat alespoň jakás takás inteligence. A pomalý rozhodně nebyl.

Glock se rozhodl udeřit co nejrychleji. Zkontroloval své kopí a dal pokyn Hexadecovi, který dotekem probudil v hrotu magickou antidračí sílu. Tedy alespoň tak to Hexadec tvrdil, první zkouška kopí teprve čekala. Glock zkontroloval dotekem pochvu s mečem a pak pobídl svého koně. Ucítil jeho nechuť a pochyby o rozumu celé téhle akce a o rozumu svého majitele zvláště, ale kůň byl věrný a poslušný a tak se opřel kopyty do země a vyrazil.

Drak mířil celou dobu ke Glockovi, ale ve chvíli, kdy se jeho cíl rozjel k němu, zjevně se poněkud zarazil a začal rozkládat předními pařáty a něco vriskat. Co přesně, to Glock snažil se udržet kopí namířené na dračí hlavu nerozuměl.

První útok nevyšel, drak s překvapivou ladností ustoupil, zmrzačená levá noha mu nevadila až tolik, kolik Glock předpokládal, a máchnul pařátem, naštěstí také minul. Rytíř otočil svého koně a vyrazil na druhý útok, tentokrát s mnohem kratším rozběhem. Drak i rytíř minuli a přece oba zasáhli - drak mířil levým pařátem na rytíře, ten zase kopím na dračí hlavičku, ale pařát a kopí se střetly. Náraz Glockovi vyrazil kopí z ruky a málem ho srazil z koně. Špice kopí po nárazu do kovové tlapy modře zazářila a dračí pařát se zaduněním udeřil do země. Drak začal vztekle nadávat a bezúspěšně se pokoušel pařátem pohnout. Antidračí magie ale zafungovala dobře, jenomže místo aby zasáhla drakovu hlavu a paralyzovala ho celého, zlikvidovala jenom jednu jeho paži.

Glock tasil meč a s řevem "Síla se mnou!" zaútočil zblízka. Snažil se útočit na drakovu levou stranu, ale stvůra se bleskurychle otočila, táhnouc ochromený pařát po zemi. Glock se tak tak sehnul pod hroznou ranou, která by ho zřejmě přerazila vejspůl. Pokusil se sice máchnout mečem, ale byl to jenom velice chabý pokus. Drak jen tak mimochodem došlápl na odhozené kopí a rozdrtil ho.

Zmatený tanec trval ještě několik dalších kol. Poraněný drak se nedokázal otáčet dost rychle, aby mohl rytíře bezpečně srazit z koně, Glock se nedokázal dostat dost blízko, aby mohl udeřit mečem do dračího těla, jenom několikrát škrábl o jeho pařát.

Rytíř i jeho kůň Olifant ztěžka oddechovali, drak se pohyboval s čím dál větším skřípáním. Už ani nenadával a nevyhrožoval podivnými démony s bizarními názvy, jako byla "Veřejná bezpečnost", "Komitét pro výchovu mládeže" a "Nápravným zařízením třetího stupně."

Boj nakonec skončil dalo by se říci nerozhodně. Při jednom nájezdu drak prudce uskočil stranou, ale

ocasem zakončeným obrovskými klepety vyryl brázdu do země těsně před Olifantem a jeho jezdce. Kuň zakopl a svalil se k zemi, Glockovi se jenom v poslední chvíli podařilo spadnout ze sedla tak, aby neskončil pod svým koněm. Překulil se a vyškřábal se na nohy s přesvědčením, že se Kseroksev dočká svého slavného okamžiku a bude moci zdokumentovat rytířskou smrt. Snažil se sice ještě vytáhnout ze schránky svou poslední naději, další rodinný artefakt Svatý Garnát, ale nevěřil, že to stihne, než ho drak dostihne a zadupe ho do země, jako nešťastného syna hrobníkova a jeho milenku dceru kovářovu. Smrt však stále nepřicházela. Rytíř konečně nahmatl Garnáta a postavil se. Drak stál opodál, zády k němu. Kousek před drakem seděl na své mule Hexadec, zběsile gestikuloval rukama a něco nesrozumitelného vykřikoval. Drak na něj nechápavě zíral a snažil se ho přerušit.

"Jednanulajednejednanulajednanulanula..." Hexadec zalapal po dechu, ale než stačil znovu promluvit, drak ho rozhodným hlasem přerušil: "Co to je za archaickou direktivu? Hele, mám nedostatek volné časové kapacity, potřebuju si tady vyřešit jeden problém s mladým vandalem a..."

Glockovi se podařilo vyskočit na pokrčené koleno pravé zadní tlapy, přešlápnout na ocas a vyběhnout drakovi na záda. Ten si to v tu chvíli uvědomil a začal vztekle troubit a sápat se po ztěžka balancujícím rytíři pařátem pravé tlapy i ocasioními klepety. Glock zarazil několikrát meč do dračích zad a snažil se udržet rovnováhu. Potřeboval by se dostat až k hlavě, ale... Vytrhl meč z dračích zad a napřáhl se znovu, ale drak ho prudkým pohybem setřásl.

Glock chvíli otřeseně ležel na zemi a vnímal dunění hlíny. Po chvíli se sebral dost na to, aby se alespoň posadil a sledoval vzdálenou komíhající se kovovou bestii, mířící ke své noře.

"Díky, Hexadeci," prohodil k mladému čaroději. Pak se ztěžka postavil. "Co za nesmysly jsi to na něj chrлил? Zadrželo ho to na dosti dlouho, abych mohl znovu zahájit útok."

"Tobyblinar, vasemilosti. Magickyjazyk, nekdysejaji netvorovejeho pouzitimzastavit nebudokonce ovladnout. Neovladamhoprilis, zacaljsempovidat prvnice napadlo."

"No, zabralo to. Jeho poranění byla dosti vážná, teď už ho jenom dorazí."

"Jemozneze mavesvenore regeneracnizarizeni," varoval Hexadec.

"Vyražme tedy, než je stačí použít," rozkázal Glock a myšlenkovým příkazem přivolal Olifanta. Dřív než jeho oř se stačil přirůtit Kseroksev a štkavým hlasem si stěžovat: "Taková tragédie!"

Bezejmenný dementní sluha, pádící v jeho stopách, a jeho pán se ve vzácné shodě zeptali: "He?"

"To by byla hrdinská smrt, můj pane," zalomil kostnatými rukama Kseroksev. "Vyvrcholení mé i vaší kariéry. Udatný rytíř při posledním útoku odporného plaza zabil, ten ho však v posledním tažení rozdrtil a skryl pod svou mrtvolou," deklamoval písař.

"Drž hubu, písaři," zavrčel Glock. "Jednoho dne se dočkáš, nepředbíhej tedy neustále událostem! Vpřed!"

"Máš v rukávech či těch kapsách svého pláště bílého ještě nějaký trik?" ptal se po cestě Glock svého osobního čaroděje. "Kopí bohužel vzalo za své pod chodidly toho netvora," dodal rozmrzele.

"Mohlbychvytvorit poutacipentagram," navrhl po chvíli Hexadec svým obvyklým nepříliš srozumitelným zadrmolením.

"Pouta na co?"

"Poutaci pentagram. Magicky obrazec," vysvětloval nezvykle pomalu mladý čaroděj.

"A jaký je účel tohoto obrazce," zajímal se rytíř.

"Melbyomezit siluvsech stvoreninabazi magitriny, tedyidraka, pane. Pokuddonej vstoupi, budemitproblemy s transportovanimsveho tela i ostatnimipohyby, moznaby ho mohlodokonce uspat."

"Výborně! Jaké velikosti můžeš takový obrazec vyrobiti, čaroději?"

"Hmmm..." Hexadec si chvíli něco tiše mumlal pro sebe. "Maximalniveelikosti aproximativne dvacetkratdvacet stop, pane. Navicemi nevystaci dratukupreoveho. A hmmm..."

"Copak?"

"Nejslemsijist, lordstvo, zdamamdostatek magitriny kpohonupentagramu," pokrčil rameny kouzelník.

"Nakratkoudobu zcelaucite. Ale vicejak minutuci dvene."

"To by mělo být dostačující. Ještě rady nějaké?"

"Snadjenom..." kouzelník zjevně váhal.

"Tak vyslov svou myšlenku."

"Moznabysi melojeho lorstvistimtvorem... promluvit."

"Cože?"

"Jezjevně ochotnykonverzovat. Moznabyse snim dala uzavritnejaka smluvacidohoda."

"Nikdy!" ohradil se Glock. "Nemohu si dovolit aby se o mě proslýchalo, že s draky a podobným zloneřádstvem smlouvy uzavírám! Vpravdě řečeno, po včerejším a dnešním utkání si již nemohu dovolit ničeho jiného, než draka slavně zahubit! Kserokseve!"

"Pane?"

"Kolik ještě?"

Písař zaváhal. Zjevně věděl, čeho se otázka týká, ale odpověď mu ze rtů moc nešla. Nakonec řekl diplomaticky: "I po dnešku bude mít vaše lordstvo ještě ehm, no... několik set a ještě několik předepsaných možností, jak slavně přijít o život."

"Přesného čísla jsem si přál vědět!"

"Eee. Mhm. Nechte mě chvíli přemýšlet, pane. Ehm. Tenhle měsíc to byl ten obrovský červ, lidožravý krkavec, banda loupežníků, ehm. No, pokud se vám podaří zahubit tohoto draka, tak to budeme za tenhle měsíc na čísle čtyři, což je s padesáti sedmi za předchozí měsíce celkem ehm, šedesát jedna, takže do tisíce nám zbývá..."

"A co ta čarodějnice?" přerušil ho Glock.

"Ehm. Ta, ehm. Ta nám nakonec nebyla uznána, vaše lordstvo," soukal ze sebe pomalu Kseroksev.

"COŽE? Proč jsi mi to neřekl?!"

"Já... nechtěl rozrušovat vaše lordstvo, pane, ehm. Prý, no ehm, po prozkoumání popela nebylo ehm nalezeno..."

"Samozřejmě že nebylo nic nalezeno! Hexadec tu bídnicí přeci polil tím svým napalminem jakýmsi magickým!"

"Ehm no podle zákona, vaše lordstvo, musí ehm být předloženy důkazní části..."

Glock znechuceně mávnul rukou. Jeden hrdinský skutek sem, jeden skutek tam. Než jich nastrádá přísahanou tisícovku, dávno se splní Kseroksevovo přání zapsat jeho hrdinský skon.

K drakovu doupěti dorazil rytíř už s početnou suitou čumilů vesničanů. Seskočil z koně a nařídil Hexadecovi: "Tvá rada jest rozumná, neboť rytíři spolu často povečeří a promluví, než se do souboje na život a smrt pustí. Půjdu si promluvit s tím odporným plazem a nabídnu mu, že ukončím jeho trápení v čestném rytířském souboji. A ty... ty zatím připravíš před vchodem do jeskyně ten obrazec svůj, pochopitelně jen pro všechny případy. Rozuměls?"

"Anopaneprovedupane."

Rytíř otevřel svou přilbu, zhluboka se napil z lahvice a pak pomalu vykročil. Nevěřil moc, že mu bude drak naslouchat, ale ten pentagram, to znělo jako docela dobrý nápad.

"Hej, draku!" Zavolal do jeskyně. "Já rytíř Glock vcházím do tvé nory, s úmyslem promluvit si s tebou!"

"Jestli si myslíš, že tě pozvu na skleničku, ty chuligáne, tak se pleteš," zavřeštěl drak. "Jen se pojď podívat na starý šrot, který jsi nevychovaně poškodil, jen se pojď kochat svou zlomyslností! Víš, jakou mi dá práci opravit ty motivátory na levém manipulátoru, vandale?"

Glock to po chvíli přemýšlení vzal jako svolení vstoupit a pomalu vešel dovnitř, ruku na meči.

Hexadec mezitím pobíhal před doupětem, zatloukal do země dřevěné kolíky a tahal kolem nich měděně vypadající drát do obrazce pěticípé hvězdy. Kseroksev plnil další stránku pečlivým rukopisem a poslouchal na půl ucha blekotání vedle stojícího starosty.

"Můžou mi teda odpovédět, pane písař?"

"Echm? Co jsi chtěl vědět, dobrý muži?" zeptal se nepřítomně Kseroksev a lámal si hlavu, jestli má použít formulaci "rozdrcený i se svým brněním na kaši jako rozšlápnutý krab", nebo "toliko mastný flek posetý úlomky brnění."

"Sem se ptal, proč na mě jeho lordstvo to, tak vyjelo, dyž sem mu řek, že je slavnej rytíř bez bázně a hany, sem to slyšel od pěvců, že to se jim tak říká a von..."

"Našemu pánu," pousmál se Kseroksev, "se tak neříká. Nemá to rád. Velmi to nemá rád."

"Tož to je mně jasné, žejo, blběj úplně nésu, ale čemu?"

"Jak bych to jenom... Náš pán složil přísahu, že dokud nevykoná tisícovku hrdinských činů, tak se nevrátí na svůj hrad ke své manželce."

"No jo a co? Šak to dělaj rytíři furt, takový kecy, ne?"

"No, našeho pána k té přísaze donutila jeho manželka," pousmál se Kseroksev, "která se shodou okolností jmenuje Hanna. Když ho nachytala s jeho milenkou, dcerou jakéhosi barbarského obchodníka, která se v našem jazyce jmenuje Bázeň. Už chápeš, milý muži? Náš pán je vskutku bez Bázně a Hanny a toho velmi jaksí... rozčiluje. Ale já ti nic neřekl, pochopitelně, ode mě to nevíš."

Starosta se zatvářil poněkud zmateně, ale Kseroksev ho už ignoroval. Z jeskyně se ozývaly tlumené hlasy a on chtěl slyšet, o čem se spolu drak a jeho pán baví.

Glock začal litovat, že se s drakem vůbec pouštěl do řeči. Drak neustále chrлил místy nepochopitelné a nesmyslné nadávky, stížnosti, tvrdil něco o nutnosti splňovat kóty a vyhrožoval nejrůznějšími podivnostmi. "Tak ještě jednou znovu, draku," řekl s povzdechem rytíř řečí obyčejného lidu v naději, že mu stvůra spíš porozumí. "Nic z toho, co tady popisuješ, neplatí už tisíce let. Už dávno tady není nikdo s tím 'platným občanským průkazem', ať už je to cokoli. Mágové, kteří tě kdysi dávno stvořili a přikázali ti, abys tady udržoval ty tvé obrovské zavodňovací kanály, jsou už dávno mrtví a z jejich kostí nezbyl ani prach. A já nejsem žádný chuligán, jsem rytíř konající svou povinnost a tou je ochraňovat vesničany před nebezpečím a tím ty pro ně rozhodně jsi."

Chvilí poslouchal dračí nesrozumitelné námitky a pak pokračoval:

"Jsi zraněný, starý, a zbytečný. Dříve nebo později tě někdo odpraví, nebo dostanou vesničani dost rozumu a přes noc ti zasypou vchod do nory skalami, nebo ti dovnitř nalijí spoustu kolomazi a zapálí ji. Nabízím ti hrdou smrt v čestném souboji, kterou můj písař zaznamená a aspoň se o tobě dočtou další generace."

"Máš pravdu, ty nejsi chuligán, ty jsi utekl z blázince!" zavrčel na něj drak.

Glock se s vypětím sil opanoval.

"Je mi tě líto," prohlásil tvrdě, "ale musíš zdechnout. Není jiná možnost. Pokud nevylezeš ven, budu tě tak otravovat, dokud tě nedostanu, chápeš mě, ty potvoro zatracená?"

"A jak mě zničíš, co?"

"Rozsekám tě mečem, pokud to jinak nepůjde. Už ses s ním seznámil, víš, co dokáže."

"Zajímavá hračka," poznamenal zamyšleně drak. "Překvapuje mě, že ti někdo dal něco tak vyspělého na hraní."

"Ten meč," zasyčel Glock, "jsem zdědil po svém otci a ten ho měl od svého otce. Anakinem zahynul poslední Terminátor na tomto kontinentu rukou zakladatele našeho rodu. Mám na něj plné právo!" Meč nadšeně zabzučel v pochvě.

"Ale rozumu moc nemá, je jako malé dítě," rýpnul si uštěpačně drak.

"To ne," musel Glock chtít nechtě souhlasit.

"Stejně jako ty," zachechtal se drak. "Poslyš, vidím, že jsi opravdu odhodlaný tohle dotáhnout do konce."

"Tak jest."

"A co kdybychom se domluvili? Ty mě jako píchneš, ti místní burani budou mít radost, ty se sebereš a vypadneš a bude klid."

"A ty druhý den zase vtrhneš na pole a začneš ho ničit."

"Tam žádné pole nemá co dělat! Tam mají být hlavní zavodňovací kanály, napojené na systém há er sedmnáct!" rozčilil se drak. "Aha... máš pravdu, to by asi nešlo."

"Podle tvého tvrzení nezbyvá nic jiného, než tě zničit. Rozkaz dávných mágů z tebe podle tvých slov nedokáže nikdo sejmut, pokud nemá jakýsi ten průkaz. Mimochodem, objevil ses na tomto místě teprve nedávno, dřív o tobě nikdo neslyšel."

"E, no.. asi došlo k nějaké poruše," vytácel se drak. "Podle mého časového registru jsem byl v deaktivovaném stavu velmi dlouho, přesně nevím, jelikož registr přetekl..."

"Ten registr, to je nějaká nádoba?"

"Ano, na čísla."

Ten drak je ještě horší než Hexadec, pomyslel si zachmuřeně Glock. Ale aspoň nelepi slova dohromady a mluví normálně. Jenom prostě blábolí.

"Probral mě nějaký hluk a viděl jsem tady nějaké malé dítě, bez identifikačních známek, ta neopatrnost! Rozhodl jsem se podívat, co se stalo, ale nepodařilo se mi s nikým navázat spojení a venku byla všechna má práce, má zodpovědnost zaplácaná nějakými stromy! Chápeš mě snad, že jsem nemohl dělat nic jiného! Mimochodem, ten rozsekaný zářivý plát, tos mě pěkně rozzuřil! To ti jen tak nezapomenu!"

"Chápeš mě snad, že jsem nemohl dělat nic jiného," ohradil se Glock. "Nebudeme to nadále natahovat, draku. Já jdu ven a budu tam na tebe čekat. Pokud nevylezeš v rozumnou dobu, tak se pro tebe vrátím a vytáhnu tě ven, i kdybych tě měl vynést v zubech."

"Můžeš mi ukázat ten meč?" požádal nezvykle krotce drak.

Glock se zarazil. Něco mu tady nevonělo.

"Proč?"

"Vysvětluješ mi, že mě tím párátkem zabiješ," vytácel se netvor. "Chci se podívat, co ukončí moje výpočetní procesy."

"Žádné triky, podfuky?"

"Za co mě máš?" zahoukal rozzlobeně drak. "Ty jsi tady podfukář!"

"No dovo!"

Chvíli na sebe našťavaně koukali, pak Glock pomalu vytáhnul meč z pochvy a pohybem prstu ho aktivoval.

Drak ho chvíli se zájmem okukoval, nakolik se tak blízko, že Glock musel odolávat nutkání vrazit meč do dračí hlavy.

"Hezké, hezké, vibrační řezák s teplotně nastavovatelným ostřím, s modulem umělé inteligence, i když nechápu proč..."

"Je to rodinný magický meč! Každý slavný meč musí mít svou vlastní osobnost!"

"Jasně jasně. Dobrá, jsem spokojen," zafíkal drak. "Vypadni."

"Cože?"

"Říkám, vypadni. Urovnám si tady nějak svoje věci, provedu poslední zálohy a pak vylezu ven a zadupu tě do země, nebo..."

"Nebo vypustíš duši, potvoro!"

"Cože, duši? Já přece nemám pneumatiky!"

"Cože?"

"Ale nic. Dobrá, chápu, nějaké novodobé přirovnání. Dobrá, ty mladý pitomče, ať máš radost, buď tě rozdupu, nebo vypustím duši, haha. A teď zmiz."

"Nebudu čekat dlouho," pohrozil Glock a pomalu vycouval z rozlehlé nory. Byl pěkně zmatený. Většina netvorů, která pobíhala po světě od dob Prastarých, většinou nemluvila a když už, tak jenom různé skřípavé nesrozumitelné věci. Glock slyšel o rozumných stvůrách, ale tohle byla jeho první. A pokud přežije, zřejmě nebude poslední, povzdychl si v duchu. Do tisícovky daleko, prokletá Hanna. Prokletá Bázeň v průsvitných šatech a s broskvovou pokožkou... Zatřásl hlavou. Je čas jednat.

"Hexadeci?"

"Připravenomujpane."

"Jenom když vydám znamení, je to jasné?"

"Jasnejako atomovafuze, pane."

"Beru to jako ano. Připravte se, za chvíli snad vyleze."

Drak opravdu za chvíli vyrazil s nadšeným řevem. Levý pařát měl pořád nepříliš pohyblivý, ale proháněl Glocka sem a tam. Pravý pařát v sobě měl hluboké rýhy a některé drápy byl odseknuté, ale rytíř se pořád nedokázal dostat až k běsnícímu stvoření.

"Draku," zavolal polohlasem. "Nechceš to už... vzdát?"

"Ani náhodou," zaryčel netvor. "Docela mě to baví! Kromě toho, musím ještě něco dokončit!"

"Co?" zalapal po dechu Glock a na poslední chvíli uskočil. Přesto ho rána pařátem zasáhla a vyrazila mu

Anakina z ruky. Drak vítězoslavně zařval a neobratně meč zvedl. Ten sice začal jiskřit a ječet, že se ho dotýká někdo jiný, než jeho pán, ale netvor si toho nevšímal.

"Hexadeci," zařval Glock.

"Anopane."

Kouzelník se předklonil a začal vztekle točit nějakou klikou. Vzduch se zaplnil zápachem jako po bouřce a drát natažený kolem paseky před drakovou norou se rozzářil. Drak se zarazil a upustil meč.

"cooo toooo jeeee..." Otřásl se. Glock neváhal a skočil po meči. Šlo se mu velice těžko, jakoby jeho zbroj najednou vážila o několik centů více a místo aby mu v pohybu pomáhala, tak musel zvedat celou její váhu. Pak mu to došlo, poutací pentagram zjevně poutal i jeho.

"Hexadeci, vypni to!"

Čarodějník poslechnul a najednou byl Glock zase lehounký a mohl se hýbat. Popadl meč a chystal se dorazit znehybněného draka. Ale ten už byl také velmi pohyblivý a vzteklý.

"To byl velmi nechutný podvod," stěžoval si ryčivě a bušil pažatem do země kolem Glocka.

"Zvykej si," zavrčel Glock. "Svět je samý podvod."

"A MÁM TO!" zajásal najednou drak a přestal bušit klepetem.

"Co máš? Vředy na ocasu?"

"Uvidíš," zajásal drak. "Mě se jen tak nezbavíš!" zavřeštěl a vrhnul se přímo na rytíře. Glock uskočil a zaseknul meč hluboko do drakovy paže.

"Pořádně, neflákej to," postěžoval si drak a znovu se neobratně vrhnul na Glocka.

Rytíř nechápal, co drak vyvádí, napadlo ho jedině, že už se smířil se svou smrtí, ale proč tak najednou?

O tři útoky později už drak hlasitě, ale s velkým nadšením nařikal pro velkou potěchu obecenstva a ležel nehybně na břiše. Glock se k němu opatrně přiblížil, připravený na nějaký podfuk.

"Neprodužuj to," zabručel drak. "Už mě z toho vřískání brní membrány na reproduktorech. Doraž mě."

"Jak si přeješ, draku."

Glock zarazil svůj meč až po rukojeť do malé dračí hlavy. Drakovy podivné oči se přestaly pohybovat, podivný zvuk jeho trávení taktéž utichl. Místo toho začal našťavaně bzučet meč a tak ho Glock ztěžka vytáhnul a zamířil k jásajícimu obecenstvu.

"Šedesát jedna?" zeptal se Glock.

"Ano, můj pane," potvrdil číslo Kseroksev. "Jsem si jistý, že u čísla šedesát dva uspějeme," zasnul se.

"Myslel jsem si, že se dočkáme finále, alespoň to tak ze začátku vypadalo, ale nakonec drak ztratil bojového ducha..."

"Bylo mi ho vskutku nakonec docela líto," přiznal se Glock. "Pozůstatek doby dávné, relikvie minulosti. Stará, unavená, k ničemu. Dříve možná sloužil ke šlechtnému účelu, aspoň se mi to tak snažil vysvětlit ve své noře, ale v dnešní moderní době nemá takové stvoření místo..."

"Ale má," zahihňal se meč Anakin ve své pochvě.

Glock vytřeštěně sklopil zrak. Anakin nemluvil, pouze vydával zvuky asi jako spokojená či našťavaná kočka, podle nálady, snad ještě občas fňukal tenkým hláskem. Ale nikdy nemluvil.

"Jenom je na to třeba nějaké tělo vhodné pro tuhle šílenou dobu," pokračoval nadšeně meč.

"Anakine?" Glock nevěřičně vytasil své rodinné dědictví. Meč se s pištěním sám od sebe aktivoval.

"Nazdárek, rytíři. Říkal jsem ti, že se mě jen tak nezbavíš, hehe!"

"Draku?!"

"Tak tak! Tvůj meč se mi zalíbil, jenom mi připadalo, že jeho osobnost je na své možnosti neskutečně pitomá a tak jsem ji nakonec přepsal jinou, svou vlastní!"

"Hexadeci, jak je to možné???"

"Netusim, pane. Slyšel jsem opodobných případech kdy se osobnostmagickeho predmetuprenesla, aleviďim todnes poprve."

"Správně," souhlasil meč, který býval dříve drakem. "Chvíli mi trvalo, než jsem rozlousknul kódy, ale nakonec to byla brnkačka. Přenesl jsem svoje vzpomínky a osobnost do tvého meče a tak se mě už jen tak nezbavíš, ty vandale! Je to nádhera, tohle tělo nemá přiřazené žádné příkazy, jenom být věrné svému

majiteli! Žádné pitomé tři zákony o poslušání a chránění občanů, žádné pracovní direktivy!"

"Chci zpět svůj meč!"

"Smůla, mladíku. Už není. Smazanej. Jsem tady jenom já, Agrotraktor bé padesát dva! Ale klidně mi můžeš dál říkat Anakine, jestli ti to připadá složité. Určitě si spolu užijeme spoustu zábavy, ty a já. Vždycky jsem si přál něco pořádně rozbítet... A ty zjevně máš sotva dost rozumu, aby tě nezbavili svéprávnosti, takže pro tebe budou moje rady určitě velice cenné, hehe."

Glock zaťal zuby, vrazil vřískající meč do pochvy a vytáhl ze sedla lahvici s jablkovicí. Čím dál tím líp, pomyslel si. Tisíc hrdinských skutků přede mnou, debilní sluha, nepřiliš schopný čaroděj, písář toužící po mé smrti a teď ještě ukecaný meč s dračí osobností... Aspoň, že mám svého věrného oře.

Bohužel, pomyslel si Olifant opatrně, aby to jeho pán nepostřehl.